

Barn som minns tidigare liv

Vetenskapliga studier av barn som minns tidigare liv har bedrivits sedan början på 1960-talet. Det handlar för det mesta om 2–4-åriga barn som spontant berättar om ett tidigare liv och som ofta lämnar detaljerade och korrekta uppgifter om en avliden person. I boken "Barns minnen från tidigare liv – forskning i livets gränsland" beskrivs ett stort antal trovärdiga fall från hela världen och både fallens styrkor och svagheter redovisas liksom olika förklaringar. Det sammanlagda bevisvärdet hos dessa fall utgör ett starkt stöd för reinkarnationstanken.

Text Göran B. Johannesson **Bild** Yuliya Evstratenko, Patrick Foto, Katya Shut (shutterstock.com)

Sedan urminnes tider har människan trott på ett liv efter döden. Sedan slutet på 1800-talet har det publicerats många trovärdiga och verifierade fallstudier - och under senare år även vetenskapliga experiment med medier - som tyder på att människans lever vidare efter döden. Tron på återfödelse är också en vanlig föreställning i otaliga kulturer över hela världen. Vetenskapliga studier av barn som minns tidigare liv har bedrivits sedan början på 1960-talet av en dryg handfull forskare från flera olika länder, varav den främste är den amerikanske professorn i psykiatri, *Jan Stevenson* (1918–2007). Idag finns det fler än 2 500 fall från alla världsdelar registrerade i en databas vid Division of Perceptual Studies.

DESSA BARN ÄR oftast inte äldre än 2–4 år när de spontant berättar om ett tidigare liv. De lämnar ett varierande antal detaljerade och korrekta uppgifter om en avliden person som ibland levtt på en annan ort och som barnets anhöriga inte känner. Barnens påståenden handlar till exempel om den förra personlighetens anhöriga, hans eller hennes hem, ägodelar,

omgivningarna, kläder, mat och mycket annat. Om de i sina föregående liv fick en våldsam eller onaturlig död minns de särskilt ofta det. Det är också vanligt att de enträget ber att få hälsa på "sin familj", säger att de längtar "hem", och förnekar sina föräldrar: "Du är inte min mor."

NÄR BARNEN SÅ småningom träffar "sina anhöriga" känner de ofta igen dem och tilltalar dem med deras namn (och smeknamn). De visar för det mesta starka känslomässiga reaktioner i kontakten med den förra personlighetens anhöriga och inte sällan vill de stanna kvar hos dem. Vidare har barnen en oförklarlig kunskap om föremål och platser som var välkända för den tidigare personligheten och kommenterar ofta de förändringar som gjorts efter dennes död. Det finns även åtskilliga exempel på att de utan hjälp har visat vägen till den förra personlighetens hem.

Särskilt trovärdiga är de fall då en forskare eller annan person registrerat barnets uppgifter innan den tidigare personligheten har identifierats. Det finns idag ett 30-tal sådana fall. Ett av dem är *Thusita Silva* som föddes i juni 1982 i Elpitiya

på Sri Lanka. Då hon var 2,5 år började hon berätta om ett tidigare liv i Akuressa (cirka 50 km från Elpitiya), bland annat påstod hon att hon fallit ner från en hängbro och drunknat. Efterhand lämnade hon allt fler uppgifter och hennes äldre bror bestämde sig för att resa till Akuressa för att leta rätt på hennes familj från det förra livet. När han inte lyckades med det anklagade han Thusita för att ljuga.

DEN ISLÄNDSKE professorn i psykologi, *Erlendur Haraldsson* fick kännedom om fallet 1990, och hans kvinnliga medarbetare talade med Thusita och hennes mor (fadern var avliden). Efteråt fick Thusita stryk av sin äldre bror för att hon talat med henne. Senare samma år utforskade Haraldsson själv fallet, spårade den tidigare personlighetens anhöriga i Akuressa och talade med fyra av dem. Därefter avsåg han att ta med sig Thusita till Akuressa för att se om hon kunde identifiera dem, men hennes bror vägrade att ge sitt samtycke.

Den person Thusita identifierade sig med var *Chandra Nanayakkara* (1946–1973). Hon var gift och hade bott med sin

make och hans föräldrar i staden Akuressa. Deras hus låg nära en flod och bara ca 100 meter från en smal hängbro. En dag i december 1973, när den 27-åriga Chandra var gravid i sjunde månaden, skulle hon och maken gå över bron. Men en planka gav vika och hon föll handlost ned i den brusande floden och drunknade.

THUSITA GJORDE sjuorton korrekta påståenden om sitt tidigare liv och elva som antingen inte gick att kontrollera eller var felaktiga. De riktiga uppgifter hon lämnade var bland annat att Chandra bodde i Akuressa och var gift, att familjen hade ett stort hus och en bil (inte så vanligt på 1970-talet), att modern hade en symaskin och hon själv en cykel samt att det låg ett sjukhus i närheten av hennes hem. Vidare påstod hon att det fanns en flod med en hängbro inte så långt ifrån hennes hem, att bron gick sönder och att hon föll i floden och drunknade. Hon nämnde också att hennes make hade hoppat i floden för att försöka rädda henne och att hon var gravid när hon drunknade. Dessutom hade Thusita en fobi för broar och vatten.

Båda familjerna försäkrade

A close-up photograph of a young girl with curly, light brown hair. She is blowing a dandelion seed head, with many seeds floating in the air around her. She has a soft, focused expression. The background is a warm, out-of-focus orange and yellow, suggesting a sunset or sunrise. The lighting is soft and natural, highlighting the texture of her hair and the delicate nature of the dandelion seeds.

”De visar för det mesta starka känslomässiga reaktioner i kontakten med den förra personlighetens anhöriga och inte sällan vill de stanna kvar hos dem.”

att de inte kände varandra och de träffades inte heller så länge undersökningen av fallet pågick. Det är svårt att finna en så kallad normal eller naturlig förklaring till varför Thusita lämnade flera korrekta och specifika uppgifter om en för sin familj helt okänd kvinna som drygt åtta år tidigare hade drunknat i en flod i en avlägsen och främmande stad.

FÖRUTOM ATT BARNEN lämnar ett antal korrekta uppgifter om sitt tidigare liv och kan identifiera flera av dennes anhöriga, uppvisar de även många specifika beteenden, vilka praktiskt taget alltid stämmer in på den förra personligheten. Det handlar till exempel om personlighetsdrag, intressen, attityder, talanger, religiositet, lekar som gestaltar den föregående personlighetens yrke, fobier och mardrömmar som har ett samband med hur de avled i sina tidigare liv. Särskilt anmärkningsvärda är de beteenden som har att göra med att barnen bytt kön, religion, samhällsklass, språk eller nationalitet från det förra livet, vilket det ges många exempel på i boken. Det finns till exempel ett 20-tal burmesiska barn som ►

DOPS

DIVISION OF PERCEPTUAL STUDIES

är ett parapsykologiskt forskningsinstitut vid universitet i Virginia som grundades 1967 av dr Ian Stevenson. Institutets syfte är att undersöka fenomen som strider mot den nuvarande accepterade vetenskapliga uppfattningen om vad medvetandet är och hur det relaterar till det fysiska.

Forskningsområdet omfattar bland annat ämnen som reinkarnation, nära döden-upplevelser, psi och medvetandeförändringar. I DOPS arkiv finns tusentals studier av barns minnen från tidigare liv.

DR IAN STEVENSON (1918–2007),

psykiatriker från Kanada, anses vara den stora pionjären inom reinkarnationsforskningen. Han var verksam som professor i psykiatri vid universitetet i Virginia innan han grundade DOPS. Under sitt liv kom han i kontakt med cirka 3 000 reinkarnationsfall. Hans kollegor har beskrivit honom som en mycket metodisk och noggrann forskare. Det har även sagts om honom att han "antingen gjort ett enormt misstag" eller också kommer han bli känd som "1900-talets Galilei". Han byggde upp ett kontaktnät med forskare över hela världen och la grunden för stora delar av metodiken som används inom det här forskningsområdet. Flera av de studier som beskrivs i "Barns minnen från tidigare liv" leddes av Ian Stevenson.

"Omkring en tredjedel av barnen har ovanliga födelsemärken, medfödda missbildningar eller andra fysiska symtom eller särdrag. Dessa förefaller ha ett samband med de fysiska skador, sjukdomar eller andra egenheter som den tidigare personligheten fick eller hade vid sin död."

sade sig ha varit japanska soldater under andra världskriget och som uppvisade flera ovanliga beteenden som var helt främmande för burmeser men som stämde väl in på japanska soldater vid denna tid.

OMKRING EN tredjedel av barnen har ovanliga födelsemärken, medfödda missbildningar eller andra fysiska symtom eller särdrag. Dessa förefaller ha ett samband med de fysiska skador, sjukdomar eller andra egenheter som den tidigare personligheten fick eller hade vid sin död. Det kan till exempel röra sig om ärrliknande födelsemärken efter en kulas in- och utgångshål eller märken efter knivsår. I boken ges många exempel på barn som har sådana märken och även på barn som har medfödda missbildningar. I följande tvillingfall från England finns exempel på födelsemärken och andra fysiska särdrag som av allt att döma har ett samband deras tidigare liv.

SÖNDAGEN DEN 5 maj 1957 var de båda systrarna *Joanna* och *Jacqueline Pollock* på väg till den lokala romersk-katolska kyrkans barnmässa. En psykiskt sjuk och drogad kvinna körde med sin stora herrgårdsvagn upp på trottoaren där barnen gick och mejade ner dem. Joanna var 11 år vid sin död och Jacqueline 6. När deras mor *Florence* året därpå blev gravid var hennes make *John* övertygad om att deras döttrar skulle återfödas som

tvillingar. Det trodde inte *Florence* på, och hennes gynekolog fann heller ingenting som tydde på det. Men den 4 oktober 1958 födde hon i alla fall tvillingar, *Gillian* och *Jennifer*.

TVILLINGARNA HADE endast ett fåtal minnesbilder från sina systrars liv, vilket inte är ovanligt när den tidigare personligheten avlidit i barndomen. När de var omkring 3-5 år gamla lämnade de sex uppgifter om sina tidigare liv och kände igen fem föremål och platser som de aldrig sett tidigare. Utifrån vad de berättade och hur de betedde sig var det uppenbart att *Gillian* identifierade sig med sin avlidna syster *Joanna* och *Jennifer* med *Jacqueline*. Vid flera tillfällen hörde föräldrarna att tvillingarna talade med varandra om olyckan då deras systrar hade förolyckats.

TROTS ATT DE VAR enäggstvillingar var de mycket olika till sin läggning. *Gillian* var inte lika beroende av sina föräldrar som *Jennifer* var, hon visade inte heller sina känslor lika öppet och tenderade även att ta ansvar för och leda sin syster, vilket *Jennifer* villigt accepterade. *Gillian* var också den av tvillingarna som visade störst intresse för andra barn, likaså var hon mera generös. En annan olikhet var att *Gillian* tyckte om att klä ut sig och spela teater. Hon uppfattades också som mer mogen än *Jennifer*. Samtliga dessa skillnader mellan tvillingarnas

beteenden stämde väl överens med motsvarande olikheter hos deras avlidna systrar.

VID FÖDELSEN HADE *Jennifer* ett födelsemärke strax intill näsroten, snett ovanför sitt högra öga. Märket utgjorde en lätt fördjupning i huden, hade formen av ett vitt streck och var omgivet av ett litet rödaktigt område. Det liknade mer ett ärr än ett födelsemärke. När *Ian Stevenson* undersökte henne vid 5 års ålder framträdde det som ett område av ökad pigmentering. Födelsemärket fanns på precis samma ställe som det ärr som hennes avlidna syster *Jacqueline* hade fått när hon var 3 år och föll med ansiktet före på en hink. Såret hon fick syddes med tre stygn, och när det läkte till ett ärr bildades en lätt fördjupning i huden. Båda ärren finns dokumenterade på fotografier. *Jennifer* hade också ett födelsemärke på midjans vänstra sida. Enligt föräldrarna motsvarade det - till både sin form, storlek och placering - ett födelsemärke som *Jacqueline* hade haft.

DÅ JACQUELINE MISTE livet hade hon gått nästan ett år i skolan. När hon skrev höll hon om pennan på ett speciellt sätt. Istället för att hålla den mellan tummen och pek- och långfingret, höll hon om den med hela handen. *Gillian* och *Jennifer* började skriva när de var omkring 4,5 år gamla. *Gillian* lärde sig snabbt att hålla i en penna på gängse sätt, medan

Jennifer knöt hela handen kring pennan, på exakt samma sätt som Jacqueline hade gjort. Jennifer lärde sig inte att hålla i en penna på vanligt sätt förrän hon var omkring 7 år.

Beträffande de avlidna systrarnas kroppsbyggnad hade Joanna varit slank medan Jacqueline hade varit kortväxt och kraftigare byggd. Motsvarande skillnader fanns mellan Gillian och Jennifer. Det kan även nämnas att när Gillian gick pekade hennes fötter något utåt. Hennes avlidna syster Joanna hade gått på precis samma sätt, medan Jennifer hade en normal gång liksom Jacqueline hade haft.

TILL FALLETS SVAGHETER hör framför allt att tvillingarna återföddes i samma familj och att föräldrarna är de enda uppgiftslämnarna. Dessutom trodde fadern på reinkarnation, vilket enligt kritiker innebär att han mer eller mindre medvetet kan ha påverkat tvillingarna att identifiera sig med sina avlidna systrar. Det som är fallets styrka är Jennifers båda födelsemärken men även de övriga fysiska och beteendemässiga likheter

som fanns mellan tvillingarna och deras avlidna systrar. Detsamma gäller de skillnader som fanns mellan tvillingarna, särskilt med tanke på att de var enäggstvillingar.

I BOKEN GES även åtskilliga exempel på flera andra välundersökta, parapsykiska fenomen som tyder på att människan har ett medvetande som är oberoende av kroppen och som överlever döden, till exempel nära-döden-upplevelser, dödsbäddsvisioner, apparitioner (uppenbarelser) och medial kommunikation.

Boken utgör ett viktigt bidrag till att utmana vår tids materialistiska världsbild och visar på behovet av en omvärdering av vår syn på livet och döden. ☺

Plus mer

Bokens webbplats:
www.tidigare-liv.se
 DOPS, University of Virginia
 (forskningsida): med.virginia.edu/perceptual-studies
www.egia.se

VINNI!

Free lottar ut tre ex av boken "Barns minnen från tidigare liv" i samarbete med Egia förlag. Gå in på free.se och klicka på "Free utlottning". Skriv några rader om varför du är nyfiken på boken.

Se alla våra
pendlar på webben!

FRÅN
89:-
/STYCK

PANETER BRA FÖR DIG

www.paneter.se • 08-440 76 76 • Fri frakt vid 99 kr